

ĐÔI CẢ THIÊN THU TIẾNG MẸ CƯỜI

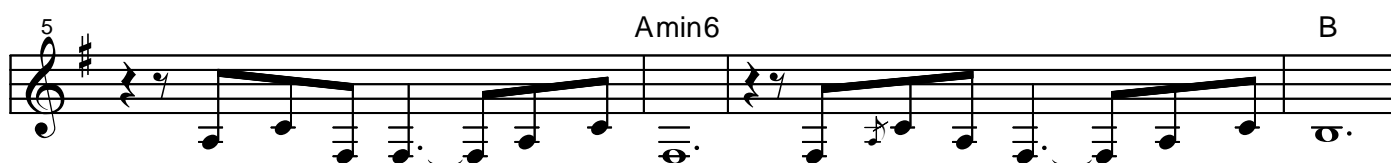
September 9, 1997

NHẠC : VÕ TÁ HÂN
THƠ : TRẦN TRUNG ĐẠO

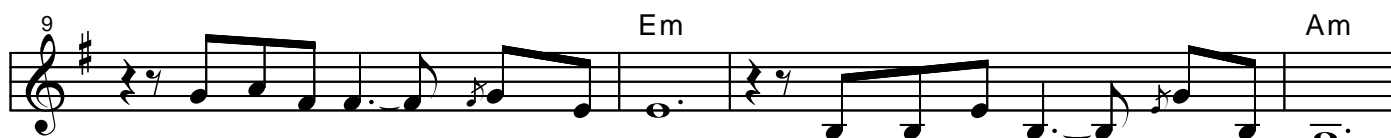
Slow Rock

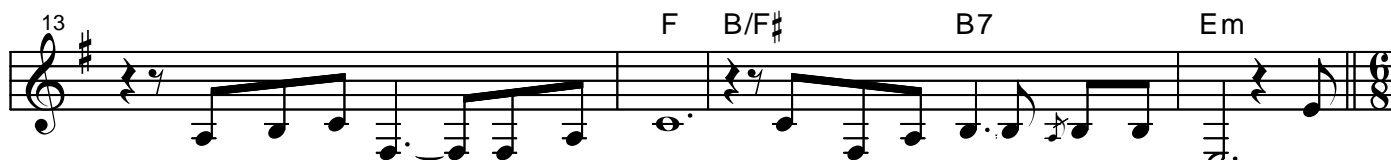
Nhắc chiếc phone lên bỗng lặng người Tiếng ai như tiếng lá thu rơi

Mười năm Mẹ nhỉ mười năm lẻ Chỉ biết âm thầm thương nhớ thôi

Hôm ấy con đi chẳng hẹn thề Ngựa rừng xưa lạc dấu sơn Khê

Mười năm tóc Mẹ màu tang trắng Trắng cả lòng con lúc nghĩ về Con

Dào dạt

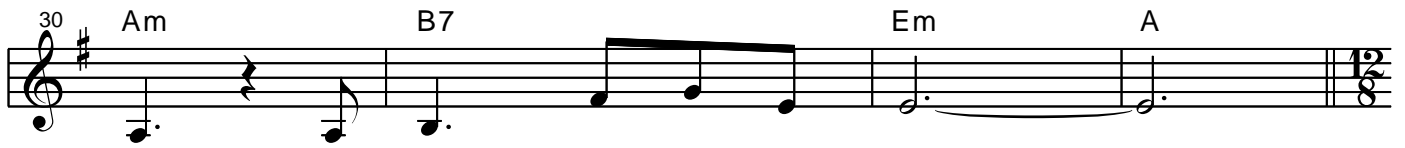
đi góp lá ngàn phương Đốt lên cho đời tan khói sương Con đi xin Mẹ hãy

chờ Ngậm ngùi con dấu trong thơ Đau thương con viết vào trong

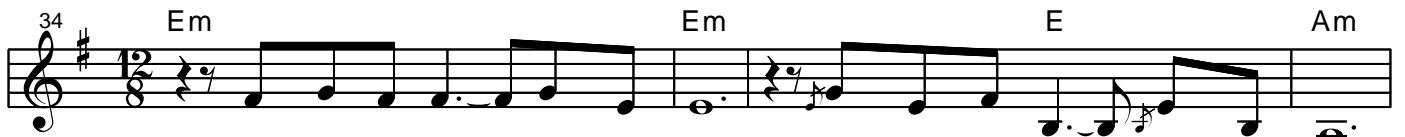

lá Hỡi ấm con tìm trong giấc mơ Con đi xin Mẹ hãy

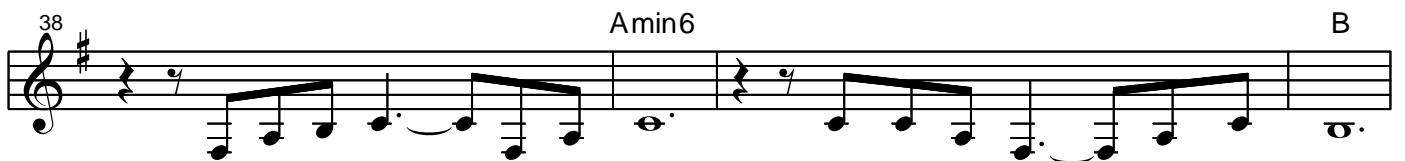

chờ Ngậm ngùi con dấu trong thơ

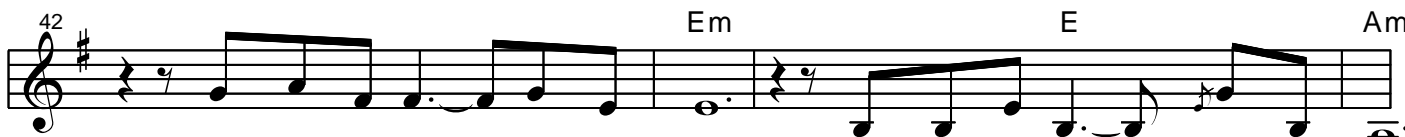
Slow Rock

Nghe tiếng Mẹ như tiếng nhen ngào Tiếng Người hay chỉ tiếng chiêm bao

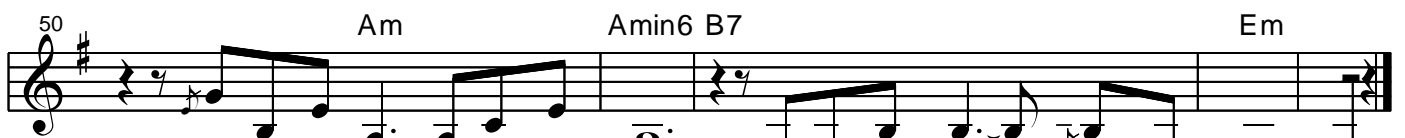
Mẹ xa xôi quá làm sao với Biết đến bao giờ trông thấy nhau

Nghe tiếng Mẹ ơi bỗng lặng người Giọng buồn hơn cả tiếng mưa rơi

Ví mà con đổi thời gian được Đổi cả thiên thu tiếng Mẹ cười

Ví mà con đổi thời gian được Đổi cả thiên thu tiếng Mẹ cười